

19 Октомври
1929 г.

ПОТОЧЕ

Илюстрован
Двуседмичен
Вестник за Децата

Цена 3 лв.

Одобрен от Министерството на Народното просвещение съ закон № 5395 от 22 декември 1927 год.

Издание на Д. ПРОВАДАЛИЕВЪ & ТОДОРОВЪ, СОФИЯ, „Стефанъ Караджа“, № 10

НА ИЗЛИЗАНЕ ОТЪ УЧИЛИЩЕ

ДЪДО МРАЗЪ НИ ПЛАШИ

— Я кажи, бе дъдо,
Де се е видяло —
Гроздeto въ лозята
Още не узряло
А по планинитъ
Снѣгъ е навалѣло?
— „Туй шегъ е, Круме,
На дѣда ни Мразъ —
Благо поумизнатъ
Дѣдо Едно каза. —
Знаемъ си го ние,
Че шегъ обича:
Поотворилъ скрина
Да се преоблича,
Да си попрегледва
За зимъс кожуха,
Но, нещеш ли, мигомъ,
Вѣтъръ да задуха,
Та му поразвѣялъ
Кърпички и риза
И два-три пешюра...

Па нали е дѣдо —
Мджо му се слиза
Да си ги прибира...
И, навѣрно, горе
Самъ сега си дума:
Нека поплаша
Децата и Крума!

Чичо Стоянкъ

ХРИСТО Г. ДАНОВЪ

По случай сто-годишнината отъ рождението му.

ПАТРИАРХЪТЪ на българското книгоиздателство, бащата на първите училищни книги, покровителъ на българските писатели, на които пръвъ почна да издава трудоветъ, трудолюбивиятъ, скръпниятъ и обичащъ силно и искрено родината си — Христо Г. Дановъ — се е родилъ въ историческия градъ Кюмюръ на 27 юлий 1828 г. (по старъ стилъ или 10 августъ новъ стилъ). Неговиятъ 83-годишенъ животъ е цѣла история на нашето робство, на борбитъ за свобода и първите години на свободния ни животъ.

Името на Дановъ стои наредъ съ имената на великите борци за освобождение. И когато тѣ съ пушката въ ръка бродѣха изъ поробена България, той пѣлъ върѣше следъ тяхъ, по тѣхнитъ стѣпки, съ книгата въ ръка и казваше на народа: „Пробудъ се, дойде решителниятъ часъ!“

Христо Г. Дановъ е синъ на занаятчийско родолюбиво семейство. Учили се е на четиво и писмо изъ разни келии на черноморско-славянски езикъ. По едно време е работилъ и занаятъ на баща си — абазджийскъ (шивачество). И все пакъ е можалъ да усвои тогавашната наука и въ началото на 1850 година станалъ учителъ въ с. Стрѣла (Памгорско). Следъ това е учителствувалъ въ Перущица и Пловдивъ.

По това време въ България е имало книжарини, въ които да се продаватъ български книги, защото имало такива. Имало е въ Пловдивъ само гръцка книжарница, която е работила противъ българитъ. Това е било едно голямо зло за българитъ. Пръвъ Дановъ създалъ това и решилъ да напусне училището и да стане книжаръ. И отъ тогава започва своята книжарска и издателска работа. Той продавалъ и следъ освобождението, а сега продължаватъ неговитъ синове. Има може тука накарто да се разкаже, какъ въ 1855 год. отворилъ въ Пловдивъ своята книжарница и издалъ календарчето „Сароулянци“? Какъ е ходилъ въ Българскъ, Буза-Пещъ и Виена да печатъ своитъ и чужди книги? Какъ е писалъ и разпространявалъ отъ градъ въ градъ, отъ село въ село своитъ учебници за ученици и възрастни? Та може ли тов неговъ животъ да се опише съ няколко думи? Въ едно добъръ е билъ Христо Дановъ! На свои срѣстания той е прашалъ въ чужбина будни българчета да учатъ висша наука. Съ това той не се е гордѣвалъ, нито пѣлъ се е хвалѣлъ на хората.

Дановъ почина на 83 годишна възраст — на 11 декември 1911 година. Той завеща своето дѣло на своитъ наследници, които сяко съ той ревностю, като баща си, продължили и продължаватъ и до днесъ.

Никола Никитовъ